Ao. 1843. **No. 83.**

MAANDAG, 16 OCTOBER.

JE MAINTIENDRAI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 11 October 1843.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. C. VAN THOL, voor de Slavin *Louisa*; hem in eigendom toebehoorende.
2. MARY THOMSON MAC DONALD Wed. THOMAS BUTTLER PARRY, voor den Slaaf *Jacobus*; haar in eigendom toebehoorende.
3. J. F. HALFHIDE, voor den Slaaf *Figaro of Johannes*; aan AFFIFRETERIKA HALFHIDE, in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten, redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 14 October 1843.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 12den dezer maand, No. 1264, is aan Mr. D. HOOLA VAN NOOTEN vergunning verleend om door deszelfs Zoon JACQUES HENRI, bij de door denzelven gevoerd wordende voornamen, te doen aannemen dien van *VINCENT*, en zich alzoo te noemen:

VINCENT JACQUES HENRI HOOLA VAN NOOTEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 14 October 1843.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, van den 13den dezer maand, No. 1272, is op deszelfs verzoek, aan den Heer J. CADELL, verleend *eervol* ontslag als Burger-Kapitein der divisie *boven Cottica en Perica*, en is in deszelfs plaats als zoodanig aangesteld, de oud Kapitein der divisie *boven Commewijne*, J. A. W. RIVOIRE.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 14 October 1843.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slavin *Frederika*; toebehoord hebbende aan SOPHIA DU MONT.
2. Aan den Slaaf *Cornelis*; toebehoord hebbende aan de R. C. Kerk en het Liefde-Fonds.
3. Aan de Slavin *Anna*; toebehoord hebbende aan den Boedel AVANTUUR van WINDHORST.
4. Aan de Slaven *Trina*: *Jacoba, Petronella Maria, Philip Martinus, Johannes Frederik Pieter* en *Carel Lodewijk*; toebehoord hebbende aan J. H. M. LABAD.
5. Aan de Slavin *Leentje* met hare Kinderen *Wilhelmina Petronella, Elisabeth Lambertina, Jan Pierre, Carolus Hendrik, Henriette Calestina Charlotte* en *Henri Charles*; gestaan hebbende onder de Straatvoogdij van S. A. DE BOER.
6. Aan de Slavin *Isabella*; gestaan hebbende onder de Straatvoogdij van ISAAC DEL PRADO.
7. Aan de Slavin *Maria* en haren Zoon *Louis*; toebehoord hebbende aan L. D. J. VAN BOMMEL.
8. Aan de Slavin *Truitje* en hare Kinderen *Johanna Maria Esther* en *Jacoba Jacquelina Geertruida*; toebehoord hebbende aan J. J. BECK.
   En
9. Aan de Slavin *Johanna*: toebehoord hebbende aan ALEXANDER MAC INTOSH.

En dat gemelde gemanumitterden voortaan zullen heeten:

1. FREDERICA VERONICA DUMONT.
2. CORNELIS FOORG.
3. CHRISTINA ANNA STEENSEL.
4. HELENA CATHARINA KOSTER.
   JACOBA KOSTER.
   PETRONELLA MARIA KOSTER.
   PHILIP MARTINUS KOSTER.
   JOHAN FREDRIK PIETER KOSTER.
   KAREL LODEWIJK KOSTER.
5. HELENA MAGDALENA QUARTIER.
   WILHELMINA PETRONELLA QUARTIER.
   ELISABETH LAMBERTINA QUARTIER.
   CAROLUS HENDRIK QUARTIER.
   HENRIETTE CALESTINA CHARLOTTE QUARTIER.
   HENRIE CHARLES QUARTIER.
6. ISABELLIE STEENBERGEN.
7. MARIA DUROC.
   LOUIS DUROC.
8. TRUITJE BECK.
   JOHANNA MARIA ESTHER BECK.
   JACOBA JACQUELINA GEERTRUIDA BECK. — En
9. JOHANNA MARIA STELLER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 14 October 1843.

(27069) JAN WILLEM KEMPFF WILLEMZOON, heeft op heden aanteekening gedaan, van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat, naar aanleiding der resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 2 dezer, No. 1216, in verband met § 3 van het Tarief van Inkomende- en Uitgaande Regten, vastgesteld bij Publicatie dd. 18 November 1828 (Gouvernements-blad No. 16,) van- en met den 1sten Januarij 1844 bij de inklaring van Noord-Amerikaansche Schepen zullen moeten overgelegd worden de legale *MANIFESTEN* waarop die Schepen in Noord-Amerika zijn uitgeklaard, terwijl zonder overlegging dusdaniger legale *MANIFESTEN*, de Inkomende Regten zullen moeten betaald worden tegen *Zestien* Gulden per last, te berekenen zoo als in het voren aangehaald artikel is vermeld.

Paramaribo, den 12 October 1843.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(26824) VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Geregtshof te *Suriname*:

Van *tien* zwarte zittingen STOELEN en eenige andere GOEDEREN; aan aankomende J. M. POTTGER.

Deze Executive - verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 18den October 1843, des voormiddags ten *negen* uren, voor het locaal, alwaar de Commissie uit het Geregtshof tot de Kleine Zaken vergaderd.

Het Proces - verbaal van arrest of in beslagneming ligt ter *visie*, ter Griffie van de Commissie voormeld.

Paramaribo, den 16 October 1843.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken,
ABM. FERNANDES JR.

(26819) SEQUESTERS in de Plantaadje *Wolffs Capoerica*, bieden bij inschrijving te Koop aan:

p. m. 50 vaten SUIKER.

De inschrijvings - billetten zullen aangenomen worden tot Vrijdag den 20sten dezer, des morgens ten *negen* uren, ter Griffie van het Geregtshof, alwaar het monster te bezigtigen is, en alsdan worden geopend ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker voor rekening en risico van den Kooper binnen *veertien* dagen moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 15 October 1843.

(26806) SEQUESTERS in de Plantaadje *Fauquemburg*, bieden bij inschrijving te Koop aan:

p. m. 20 vaten SUIKER, beneveus *drie* oude KOPEREN SUIKER-KETELS.

De inschrijvings-billetten zullen aangenomen worden tot Vrijdag den 20sten dezer, de morgenss ten *negen* uren, ter Griffie van het Geregtshof (alwaar het monster der Suiker te bezigtigen is), en alsdan worden geopend, ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker benevens de Ketels, voor rekening van den Kooper binnen *veertien* dagen moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 15 October 1843.

Worden te huur gevraagd:

DRIE of *VIER* METZELAARS, om op Plantaadje te werken.

Paramaribo, den 14 October 1843.

A. FREZIE.

(27071)

(27074) De Vendumeester *A. SALOMONS*, zal op aanstaanden Woensdag, des namiddags om 4 uren, ten huize laatst bewoond geweest door den Heer B. H. KLOSTERMANN, verkoopen:

Wel onderhoudene *MEUBELEN*, als: Twaalf *STOELEN* en twee *FAUTEUILS*, een *KANAPÉE*, een *KANAPÉE-TAFEL*; twee *SPEEL-TAFELS*, een *RONDE dito* met *Marmeren blad*, zes *SCHILDERIJEN* in Maghonijhouten Lijsten, twee *SPIEGELS* in Palissanderhouten Lijsten.

Alsmede:

Een partij kisten fijne WIJNEN, bestaande in: *BERGERAC*, *CÔTI ROTTIE*, *PUILLAC*, *MUSCAT* en diverse andere soorten.

Voorts:

Een partij kwart tonnen *SPEK* en andere *PROVISIEN* en *STUKGOEDEREN*, en wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

De *GOEDEREN* zijn één dag vóóren op den verkoopdag te bezigtigen.

Inmiddels zijn de MEUBELEN uit de hand te KOOP.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, de Nederlandsche Schoener Jan Ernst, Kapt. J. A. de Haseth, van Curaçao, hebbende 16 dagen reis; Passagiers: L. P. en M. G. Schotborgh en Bediende, S. P. Heilbron, D. E. van Uijtrecht de Veer, J. C. Statius van Eps, 2de Luitenant bij het Bataillon Jagers No. 27 alhier en Echtgenoot.

UITGEKLAARD.

Den 12den, het Schip Anna Maria, Kapt. D. Steenveld, naar Amsterdam; lading: 465 vaten Suiker, 2 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen.

Pythagoras.

Onder de eerwaardigste en verdienstelijkste mannen uit de oudheid behoort buiten twijfel die voortreffelijke Griek, Pythagoras, welke in de zesde eew voor onze christelijke jaartelling in het zuidelijk Italie een werk ter hand nam, hetwelk der menschheid bijzonder ter eere strekte. Na dat hij de eerste veertig jaren zijns levens, met den meesten ijver, besteed had tot zijne eigene volmaking, en van Pherecydes op Schyros en van andere Grieksche wijzen zoo wel, als van de Egyptische Priesters, veel geleerd had, begaf hij zich, daar het hem in zijn verdrukt vaderland mishaagde, naar Kroton in het zuidelijk Italie, waar eene Grieksche volkplanting was.

In deze had de handel welvaart, de welvaart brasserij, de brasserij zedebederf ingevoerd. Een edel ongenoegen in het hart van den wijsgeer ging gepaard met den wensch, om, zoo veel het in zijn vermogen ware, die menschen te verbeteren. Het was een waagstuk, doch gelukkig kroonde het gevolg zijne menschlievende bemoeijingen. Ras had de wijze vreemdeling, wien reeds zijne groote edel gestalte en zijn lang, wit, rein, Egyptisch gewaad de opmerkzaamheid des volks bezorgde, door zijnen onbesproken' wandel en zijne verstandige taal zich een algemeen vertrouwen verworven. Aan de openbare plaatsen der stad konde hij optreden, en de hoofden des volks ondersteunden door hunne tegenwoordigheid en deelneming zijn aanzien. Door voorstellen over de onwaardigheid en de treurige gevolgen van de ondeugden der inwoners, door heen te wijzen op de waarde en de heerlijke gevolgen van eene, den mensch passende, denken handelwijze, maakte de wel bespraakte leeraar, zoo veel indruk, dat hij over de zegenrijke gevolgen zijner werkzaamheden reden had zich te verblijden. Trouwens men begon waarlijk tot de deugden der vaderen terug te keeren. In het bijzonder gelukte het hem, dat zijn woord het hart der vrouwen trof, onder welke er vele waren, die van haar ijdel en zedeloos gedrag afstand deden. Op eenen dag legden zij hare dartele kleederen, haren ijdelen opschik in eenen tempel van Juno, als een offergeschenk neder, en deden eene plegtige gelofte, dat zij hare eer in eenen zedigen reinen wandel, in de trouwe vervulling harer pligten als echtgenooten en moeders, wilden zoeken. Zoo verwierf Pythagoras zich meer en meer aanzien. Zelfs legden strijdende volkeren hunne wapens neder voor zijne voeten, en stelden hunne belangen hem in handen. Ja hier en daar hoorde men al zeggen: er is een God op aarde verschenen! Hoe zeer moest niet dit wel gelukken zijner genomene proef hem hoop geven, dat nu vooral de minder verdorvene jeugd op hem zien en zich door hem zoude laten vormen naar zijne grondregelen? Van daar zocht hij de jongelingen, wier gemoed door zijne leer ontvlamd was, naauwer met zich en onder elkander te vereenigen, en stichtte een verbond, welks oogmerk was, om beschaving van geest en vorming van hart onderling door de ernstigste werkzaamheden, in het bijzonder van zelfkennis uitgaande, te bevorderen. Hij zelf was door leer en voorbeeld de ziel van dit verbond, en genoot het onbepaaldst vertrouwen der medeleden. Alles was geheimvol, streng waren de oefeningen en heilig de geloften, om, zoo veel maar immer mogelijk was, alles tot veredeling en welvaart der menschen bij te dragen. Hij onderwees zijne leerlingen door gelijkenissen; deels om dus het eigen nadenken op te wekken en het geleerde te beter te doen onthouden; deels omdat het volk de naakte waarheid niet verdragen konde. Zoo zeide hij: bij voorbeeld: „ Gij zult niet op eene koornmaat gaan zitten;" dat is, » gij zult, omgeven van gereedschappen, die tot den arbeid dienen, niet ledig zijn." — » Gij zult het vuur niet met een zwaard aanstoken;" dat is, » gij zult eenen toornige niet tergen." — Moest dus een land en krijgsman zich niet dikwijls deze lessen herinneren!

Dit verbond nam steeds toe, en zijne leer verbreidde zich verder in Italie, Sicilie, Griekenland en Azie. Doch het werk was te goed en te schoon, dan dat het onaangevochten had kunnen blijven. Er wilden ook, omdat het eene eer was tot dat verbond te behooren, aanzienlijken, maar die ondeugend waren, in hetzelve worden opgenomen. Getrouw aan hunne grondbeginselen, moesten de Pythagoristen het wagen, den zoodanigen den toegang te weigeren. Dit, en dan nog de omstandigheid, dat zij er op drongen, dat openbare ambten door geene dan door waardige mannen moesten bekleed worden, zettede vele rijken en vermogenden tegen hen op men maakte eene zamenzwering tegen dit verbond, men lasterde en vervolgde. Vele leerling werden eens in een huis, waarin zij bijeen waren, verbrand. De edele stichter reddede zich alleen door de vlugt, en vond eindelijk rust te Metapontus in Lucanie, waar hij 504 jaren voor onze jaartelling in een' hoogen ouderdom zijn braaf en algemeen nuttig leven eindigde. De stad Kroton bekende wel daarna de onschuld der Pythagoristen en riep hen terug; maar de verbroedering kwam niet weder zoo tot stand, als zij voorheen geweest was: want een groot aantal bleef in eenen slag voor het vaderland, en de anderen bleven verstrooid.

Doch juist deze verstrooijing was zeer heilzaam, omdat nu de grondregelen van den edelen wijsgeer zich steeds verder verbreidden, en zijne leerlingen welke gedeeltelijk in gewigtige staatsambten kwamen, in het gemeene leven datgene in uitoefening konden brengen, wat zij in den engeren kring des verbonds geleerd hadden. Daarenboven ook bleven zij in hunne verstrooijing door trouwe vriendschap en liefde verbonden; waarvan wij een schoon voorbeeld hebben. Er was eens een Pythagorist op eene reis ziek geworden en van eenen menschenvriend liefderijk opgenomen en verzorgd. De arme man konde dezen dienst niet vergelden; hij wenschte evenwel zijnen waard daarvoor te kunnen beloonen. Met dit oogmerk schreef hij voor zijnen dood met de geheime teekens der orde iets neder, en belastte den waard, om het beschreven tafeltje den doorreizenden te vertoonen. Zoodra hetzelve van Pythagoristen gezien wierd, voerden deze het testament uit van hunnen afgestorven' broeder, en beschonken deszelfs verzorger rijkelijk.

De verdiensten van den menschenvriend Pythagoras werkten in de stilte voort, en hebben vele eeuwen nog heerlijke vruchten gedragen.

Hoe kan men best den Vijand tot Vriend maken?

Cleomenes, gevraagd zijnde, *wat een goed Koning moet doen?* gaf tot antwoord: *aan zijne vrienden goed, en aan zijne vijanden kwaad doen.* Men prees vervolgens dit zeggen zeer; maar in zeker gezelschap maakte Ariston daarop de aanmerking, dat het veel beter ware, *aan vrienden wel te doen en den vijand tot vriend te maken.*

Ariston, ofschoon een Heiden, dacht in dit geval Christelijk. Ook het Evangelie leert ons, dat wij vijanden tot vrienden moeten maken, of hun, die ons kwalijk behandelen, weldoen en het goede toewenschen. Haat en vijandschap komen meestal voort uit misverstand en onkunde. Men oordeelt dikwijls geheel verkeerd over den medemensch. De eene schrijft den ander soms oogmerken toe, waarvan die geheel vreemd is. Daaruit ontstaat dan afkeerigheid en eindelijk vijandschap, zoo het misverstand niet wordt weggenomen, want ieder meent in dat geval reden te hebben, om ontevreden op den ander te zijn. Een onschuldig woord, zonder erg gesproken, wordt alzoo ligtelijk verkeerd opgevat, en van wederzijde beschouwt men elkanders handelingen niet uit het regte oogpunt. Maar is nu iemand zonder reden ons kwalijk gezind, en toonen wij door daden aan dezen vijand, dat wij *geenszins zoodanig* zijn, noch *zoo denken of handelen*, als hij zich had verbeeld; dan zal doorgaans de afkeerigheid verminderen en eindelijk geheel ophouden. Zoo kan de vijandschap in vriendschap veranderen, terwijl men elkander beter leert verstaan en beter beoordeelen.

ADVERSARIA.

Het is iets zeldzaams een Koning te zien, die over alle schatten, alle weilusten slechts heeft te gebieden, maar verkiest in armoede te leven en zijne rijkdommen slechts aan de noodlijdenden besteedt. Zulk een voorbeeld levert ons Alkamenes, de negende Koning der Spartanen. Toen men hem vraagde, waarom hij, zulk een rijk en magtig vorst zoo armoedig leefde, antwoordde hij: » Dewijl het eenen rijken meer eer aandoet, naar de voorschriften van zijn verstand, dan naar de ingevingen van zijne begeerte, te leven."

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het Nederlandsch gezinkt Kofschip Henriette, Kapt. J. C. Willems. -- Adres bij Gebrs. Reelfs. Sluit 20 dezer.

Het gekopord tweedeks Barkschip Anna Maria Henriette, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Adres bij Van West en De Hart. — Sluit 22 dezer.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip de Hoop, Kapt. J. C. Radeloff. -- Adres bij Van West en De Hart.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Suriname, Kapitein R. van der Meij. -- Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip de Onderneming, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Nederlandsch gekoperd Kofschip Koning Willem, Kapt. L. H. Linger. -- Adres bij J. L. Gellée.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.